

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1994/2024-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivane Mlinarić, predsjednika vijeća, Lenke Čorić, suca izvjestitelja i Ane Cvitković, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom ANTE GRADNJA d.o.o. u stečaju, Zagreb, Ulica Nade Klaić 2, OIB 43522479943, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika ANTE JURKOVIĆA iz Zagreba, Dedovići 3, OIB 30348957208, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1878/13-178 od 9. veljače 2024., na sjednici vijeća održanoj 11. lipnja 2024.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba stečajnog vjerovnika i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1878/13-178 od 9. veljače 2024. u točki II. podtočki 6. izreke u dijelu kojim je osporena tražbina ovog vjerovnika u iznosu od 11.624.820,05 eura i u točki XI. izreke.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1878/13-178 od 9. veljače 2024. pod točkom I. izreke u dijelu kojim su osporene tražbine vjerovnika drugog višeg isplatnog reda pod točkom 6. izreke utvrđeno je da je stečajni upravitelj osporio tražbinu vjerovnika Ante Jurkovića u iznosu od 11.624.820,05 eura, a pod točkom XI. izreke taj je vjerovnik upućen na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine u tome iznosu u roku osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu odnosno primitka drugostupanjske odluke, inače će se smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice.

2. Protiv tog dijela rješenja vjerovnici Iva Jurković, Ante Jurković i Ivana Jurković su pravovremeno izjavili zajedničku žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

3. U dijelu žalbe koja se odnosi na osporenu tražbinu vjerovnika Ante Jurkovića navedeno je kako u pobijanom rješenju nisu navedeni relevantni razlozi odbijanja (pravilno bi bilo: osporavanja) tražbine, te tvrdi da je riječ o osnovanoj tražbini koja se zasniva na potpisanim ugovorima o djelu i obvezama koje je stečajni

dužnik preuzeo na sebe prije pokretanja stečajnog postupka, pa je taj pravni posao stečajni upravitelj mogao osporavati tužbom za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika poduzetih prije otvaranja stečajnog postupka u skladu s člankom 212. Stečajnog zakona, dok osporavanje tražbine na ovakav način nije pravilno i nema pravni učinak. Stoga žalitelj smatra da je upućivanje vjerovnika u parnicu umjesto stečajnog upravitelja, nezakonito. Dalje u žalbi obrazlaže zašto, suprotno onome što je navedeno u obrazloženju pobijanog rješenja, smatra da za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava u vidu solemnizirane zadužnice što znači da je u njoj istaknuta klauzula ovršnosti i da proističe iz pravnog posla sklopljenog sa stečajnim dužnikom. U prilog tome poziva se na članak 23. stavak 1. točku 5. Ovršnog zakona, kojim je propisano da su ovršne isprave, između ostalih i ovršna javnobilježnička odluka i ovršna javnobilježnička isprava, a među koje spadaju i zadužnice. Tvrdi da je pogrešno stajalište stečajnog suda o proteku desetogodišnjeg zastarnog roka jer se za početak zastarijevanja uzima vrijeme kada je vjerovnik mogao tražiti ispunjenje obveze, a u ovom konkretnom slučaju priznata tražbina dospijeva otvaranjem stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom ili kad vjerovnik uputi zadužnicu na naplatu. Zaključno ističe da su zadužnice valjano popunjene u dijelu koji se odnosi na valutu obveze, jer potječu iz vremena kada je u Republici Hrvatskoj sredstvo plaćanja bila kuna, a s obzirom na to da su izdane bjanko, popunjene su u vrijeme kad je u Republici Hrvatskoj kao sredstvo plaćanja uveden euro, pa smatra da ako je uz tu valutu bilo potrebno naznačiti protuvrijednost u kunama, to nije razlog njene nevaljalosti, nego eventualno, razlog vraćanja na ispravan upis tražbine. Predlaže da ovaj žalbeni sud ukine pobijano rješenje u dijelu koji se odnosi na njega kao nezakonito, te prizna njegovu tražbinu ili vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

4. Žalba je neosnovana.

5. Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22; dalje u tekstu: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17 i 36/22) u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

6. U dijelu izreke pobijanog rješenja koji se odnosi na tražbinu vjerovnika Ante Jurkovića u iznosu od 11.624.820,05 eura utvrđeno je da je ta tražbina osporena, kao tražbina drugog višeg isplatnog reda, a pod točkom 6.2. obrazloženja prvostupanjski sud upućuje na razloge osporavanja koje je stečajni upravitelj iscrpno iznio na ispitnom ročištu održanom 16. siječnja 2024. i prethodno obrazložio u sklopu tablice prijavljenih tražbina koja je objavljena na mrežnim stranicama e-oglasna ploča 14. prosinca 2023., te utvrđuje kako osporavanje tražbina nije otklonjeno na ispitnom ročištu. U točkama 15. i 15.1. obrazloženja rješenja navedeni su, pak, razlozi zbog kojih stečajni sud smatra da za osporenu tražbinu ne postoji ovršna isprava.

7. Iz tablice prijavljenih tražbina razvidno je kako je stečajni vjerovnik Ante Jurković prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 11.624.820,05 eura po ugovorima o

djelu (menadžerski ugovor) od 15. lipnja 2006. i 9. prosinca 2014. s obračunatim kamatama od dospijeća 15. lipnja 2007. do 20. travnja 2021., obračun štete prema menadžerskom ugovoru zaključenom 9. prosinca 2014., uvećano za zatezne kamate od 19. prosinca 2014. do 20. travnja 2021., te po osnovi zadužnice broj OV-15313/12 od 9. studenog 2012. s obračunatim kamatama do 20. travnja 2021.

8. Prema tome, iz prijave tražbine proizlazi kako se samo iznos od 398.168,42 eura / 3.000.000,00 kuna odnosi na tražbinu za koju žalitelj tvrdi da ima ovršnu ispravu u vidu zadužnice, dok za ostale tražbine po osnovi ugovora o djelu i po osnovi naknade štete zbog povrede ugovorne obveze, žalitelj nije priložio ovršnu ispravu, niti tvrdi da za te tražbine ima ovršne isprave. S druge strane nije naveo za koju tražbinu mu je stečajni dužnik izdao zadužnicu, kao sredstvo osiguranja njenog budućeg ostvarenja.

9. Žalitelj u žalbi u bitnom navodi razloge zbog kojih smatra da je tražbina trebala biti priznata i da je na parnicu trebalo uputiti stečajnog upravitelja zato što razlozi osporavanja predstavljaju činjeničnu osnovu tužbe za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika, te da zadužnica predstavlja ovršnu ispravu i tražbina prijavljena po zadužnici nije zastarjela.

10. Prema odredbi članka 175. stavka 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12) koji se primjenjuje u ovom stečajnom postupku na temelju odredbe članka 441. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17 i 36/22) stečajni upravitelj je dužan određeno se izjasniti priznaje li ili osporava svaku prijavljenu tražbinu. Dalje, prema odredbi članka 177. Stečajnog zakona nakon ispitivanja tražbina sud sastavlja tablicu ispitanih tražbina u koju za svaku prijavljenu tražbinu unosi u kojoj je mjeri tražbina utvrđena prema svom iznosu i svom redu odnosno tko je tražbinu osporio, a potom na temelju tablice ispitanih tražbina donosi rješenje kojim odlučuje u kojem iznosu i kojem isplatnom redu su priznate odnosno osporene pojedine tražbine. Tim rješenjem sud odlučuje i o upućivanju na parnicu radi utvrđivanja, odnosno osporavanja tražbine.

11. Dakle, u rješenju o priznatim i osporenim tražbinama stečajni sudac samo utvrđuje koje su tražbine priznate, a koje osporene, te ovisno o tome postoji li za prijavljenu tražbinu ovršna isprava, odlučuje o tome hoće li na parnicu uputiti vjerovnika ili osporavatelja (članak 178. Stečajnog zakona). Jednako tako, povodom žalbe stečajnog vjerovnika protiv rješenja o osporavanju tražbine i upućivanju na parnicu drugostupanjski sud ne može ispitivati valjanost razloga za osporavanje tražbine i ovisno o tome priznati vjerovnikovu tražbinu koju je osporio stečajni upravitelj odnosno utvrditi da nije bilo razloga za osporavanje tražbine, kako to pogrešno smatra žalitelj. Drugim riječima, razlozi osporavanja tražbine ne mogu biti predmet odlučivanja u stečajnom postupku, neovisno o tome je li stečajni upravitelj osnovano ili neosnovano osporio tražbinu stečajnog vjerovnika. O tome će se raspravljati i odlučivati u parničnom postupku na kojega se upućuje vjerovnik ili osporavatelj ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava.

12. Točne su tvrdnje žalitelja da zadužnica načelno predstavlja ovršnu ispravu, ali da bi s uspjehom mogao tvrditi da upravo zadužnica koju je priložio prijavi tražbine ima svojstvo ovršne isprave, morao bi, prije svega, imati valjano popunjenu zadužnicu. Predmetna zadužnica na koju se poziva izdana je na iznos od 3.000.000,00 što predstavlja samo broj, a bez oznake valute ne može se govoriti o novčanom iznosu i novčanoj obvezi u smislu članka 21. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22). Ako u zadužnici nije navedena valuta obveze onda se visina novčane obveze ne može utvrditi, a da bi ovršna isprava bila podobna za ovrhu u njoj moraju biti naznačeni vjerovnik i dužnik te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja obveze članak 29. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20 i 114/22). Pravilan je i zaključak prvostupanjskog suda da zbog nedostatka oznake valute zadužnica ne ispunjava nužne formalne uvjete i ne može se smatrati valjanom ispravom. Taj nedostatak se ne može otkloniti vraćanjem zadužnice na ispravak, kako to smatra žalitelj, bez uporišta u pozitivnim propisima.

13. Također je pravilno stajalište prvostupanjskog suda da je zadužnica sredstvo osiguranja tražbine i da uvijek ima temelj u nekom pravnom poslu koji nije razvidan iz same zadužnice, što znači da zadužnica prati osnovni pravni posao sa svrhom njegova osiguranja i pojačanja i u njemu ima svoje uporište. Stoga zadužnica ne može biti samostalna osnova za prijavu tražbine bez naznačavanja osnovnog pravnog posla iz kojega bi ta tražbina proizlazila.

14. Iz dijela obrazloženja pobijanog rješenja koje se odnosi na žalitelja, proizlazi da se prvostupanjski sud nije bavio pitanjem je li nastupila zastara tražbine po zadužnici, kao razlog za odluku da žalitelj nema ovršnu ispravu za svoju tražbinu, pa je u ovom žalbenom postupku nepotrebno ocjenjivati te žalbene navode. Uostalom, pitanje zastare tražbine koja proizlazi iz ovršne isprave predstavlja jedan od opozicijskih razloga (onih koji se odnose na postojanje tražbine koja proizlazi iz ovršne isprave) i može biti relevantan samo kao činjenična i pravna osnova tužbe za utvrđivanje osnovanosti osporavanja tražbine iz članka 178. stavka 4. Stečajnog zakona. Dakle, ni o tome je li tražbina zastarjela ne odlučuje se u stečajnom postupku.

15. Na temelju navedenog proizlazi da svojim žalbenim navodima žalitelj nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama u dijelu koji se na njega odnosi, pa je na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona, valjalo odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi rješenje prvostupanjskog suda.

Zagreb, 11. lipnja 2024.

Predsjednik vijeća
Ivana Mlinarić

Broj zapisa: **9-30868-b0fde**

Kontrolni broj: **0d668-c99ae-ea56d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ivana Mlinarić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.